

דף ל.

עין משפט זז.

י"ד סימן שכג סעיף א

א. חלת חוצה לארץ שמותרת לכהן טהור מקרי, רשאי לאכלה עם זר על שולחן אחד^ב לפי שאינה מדמעת, ואפי' נתערבה שוה בשוה^ג.

הגה: ויש חולקים וס"ל דאוסרת תערובתה עד מאה ואחד^ד במינה, ושלא במינה עד ששים.

הגה: ואם חזרה ונתערבה בעיסה ואין מאה ואחד לבטלה, אם לא אכל העיסה ישאל לחכם עליה ויתיר לו^ה, כמו שמתיר לו נדר דנשאלים על ההקדשות ואח"כ יחזור ויטול חלה אחרת.

א. ב. חלת חוצה לארץ מותר לבטלה ברוב^ו ואוכלה הכהן בימי טומאתו, ויכולין ליתנה לכהן עם הארץ ואין בה משום כהן המסייע במתנותיו שזה אסור^ז. אם רוצה לאכול תחילה ואח"כ יפריש החלה בחוצה לארץ

ב. במשנה ח' פ"ד דחלה, וכתב הש"ך דנראה דוקא בחלה כיון שהלחם שכיח בו תערובת ע"כ אם לא היה הדין שאינה מדמעת היינו גוזרים בזה, אבל בשאר איסורין שאין שכיחים שמא יתערבו לא חוששין שמא יתערבו, כמו בסי' פ"ח.

ג. כרבי זעירי בירושלמי דמייתי המשנה דנאכלת עם הזר דגם אם תתערב עם פתו של הזר מותרת לזר.

ד. טור בשם ר"י וסה"ת והרא"ש.

ה. והקשה הש"ך א"כ גם כשיש מאה ואחד למה יהיה מותר והרי זה דבר שיש לו מתירין ע"י שישאל לחכם, ותירץ כיון שאין מצוה לישאל לחכם אלא מדוחק לא הוי דבר שיש לו מתירין.

ו. מימרא דשמואל בבכורות כ"ז ע"א, וכמו שפירשו התוס' שם להתירו לכהן לאכלה במי טומאתו אבל לא לזר והביאו ראיה לזה.

ז. דבחלת חוצה לארץ הקילו, והב"י סיים אע"פ שבעל הבית מותר לו ליתן אותה לכהן המסייעו, מ"מ מצד הכהן אסור לסייע כדי שיתנו לו אפי' תרומת חוצה לארץ. ש"ך ס"ק י"א.

ודוקא לזר האוכלה צריך ק"א לבטלה לחולקים ברמ"א אבל לכהן לאוכלה בטומאתו סגי ברוב.

ולאוכלה לזרים אסור לערבה לכתחילה, מ"מ אם נתערבה אפי' במזיד שרי כיון דיש פוסקים דמותר לערבה גם לכתחילה לא קנסין ליה. ש"ך ס"ק י"ב.

מותר^ה, משום שאין עיקרה אלא מדבריהם.

הגה: וצריך לשייר באוכל מעט יותר משיעור חלה כדי שיהיה שיריים בשעה שמפריש אח"כ.

הגה: ודוקא לעיסה שנתחייב עם חלה זו יכול לפטור שלא מן המוקף, אבל עיסה שנילושה בפני עצמה אין מפרישין חלה מעיסה אחרת שלא מן המוקף^ט.

א. ג. אבל בחלת ארץ ישראל גם בזה"ז לא יאכל עד שיפריש^י, ואינה ניטלת אלא מן המוקף^כ, דהיינו קרוב וסמוך, כתרומה. ואינה ניטלת מן הטהור על הטמא לכתחילה^ל וכל שבתרומה לא יתרום ואם תרם אינה תרומה, כך הדין בחלה^מ. וכל שבתרומה לא יתרום מזה על זה כך בחלה, וכל שאינו אוכל תרומה אינו אוכל חלה, וכל האוכל תרומה אוכל חלה.

ה. מימרא דשמואל בבכורות כ"ז ע"א, והוא לשון הרמב"ם בפ"ה דבכורים וכפי הנוסחא שכתב מר"ן שם בכסף משנה, ואם שכח להפריש תרומות ומעשרות לא ישתה בשבת וישיר להפרשת תו"מ, כיון שעיקרו מן התורה בארץ ישראל אסור. ברכי יוסף. ט. אלא צריך להקיפן יחד. ש"ך.

י. אם שכח להפריש חלה בארץ ישראל בע"ש אין תקנה בשבת שיתקנה במחשבה. אם קרה מקרה ששכחו להפריש חלה בארץ ישראל וכבר אכלו רוב הפת מבלי לדעת, יפריש מהמותר על הכל גם על מה שאכל לתקן מה שאפשר דבדיעבד מפריש שלא מן המוקף, כמ"ש בסי' של"א סעיף כ"ה לגבי תרומה. ברכי יוסף.

כ. ממשנה סוף פ"ב דחלה.

ל. כחכמים בפ"א דחלה.

מ. שהחלה נקראת תרומה, כ"כ הכ"מ.